

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 28/11/2021.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 718

“KHÔNG CÓ TAM BẢO GIA TRÌ THÌ NHẤT ĐỊNH KHÔNG LÀM ĐƯỢC”

Nhà Phật có câu: “**Phật thị môn trung, hữu cầu tức ứng**”. Có cầu ắt có ứng nhưng cầu như thế nào để có ứng? Đây là một vấn đề chúng ta cần hiểu cho thật rõ. Cầu có đạo lý của cầu. Việc gì thật sự, chân thật toàn tâm toàn ý vì chúng sanh thì chắc chắn cầu có ứng. Nếu chúng ta cầu vì danh vọng lợi dưỡng, cầu làm đẹp cho bản thân chúng ta thì không thể cầu được. Việc gì muốn thành tựu thì việc đó phải có Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần gia hộ. Nếu chúng ta nghĩ mình có năng lực, có tiền bạc, mình sẽ làm được thì ý niệm đó sai. Ban đầu tưởng chừng thành tựu nhưng thành tựu có tác dụng phụ. Nếu Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần bảo hộ thì việc đó không có tác dụng phụ, đời này, đời sau đều có thành tựu.

Hòa Thượng nói: “**Tôi không có tài năng gì. Tất cả thành tựu đều nhờ chư Phật Bồ Tát gia trì, Long Thiên Thiện Thần hỗ trợ**”. Tâm của Ngài là một mảng chân thành. Nếu chúng ta muốn chư Phật Bồ Tát gia trì, Long Thiên Thiện Thần hỗ trợ thì tâm chúng ta phải chân thành. Chúng ta không có chân thành được 100% nhưng ít nhất phải đề khởi được 10-20% và phải có chiều hướng tăng dần, tăng dần.

CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỬ BI.

NHÌN THẤU, BUÔNG XUỐNG, TỰ TẠI, TÙY DUYÊN, NIỆM PHẬT.

Nhìn được thấu thì mới buông được xuống. Buông được xuống thì mới tự tại. Tự tại được thì mới tùy duyên, không chướng ngại, rồi sau đó niệm Phật.

Một người niệm Phật nổi tiếng, con cái phá phách, ăn nhậu. Cuối cùng, vì quen với sự ăn nhậu phá phách đó nên họ phải bán luôn nhà vì bị người ta siết nợ. Vậy mà họ vẫn chưa phản tỉnh vì sao như vậy. Họ vốn có nhiều cửa hàng nổi tiếng. Họ tới ngày đi niệm Phật, nhưng không chú trọng văn hóa truyền thống, không chú trọng tư cách làm người. Họ còn sinh tâm đố kỵ, bảo mọi người không được học Đệ Tử Quy, không được học văn hóa truyền thống. Con trai thì bê tha nhậu nhẹt. Họ niệm Phật nhưng gần như không bảo được con cái. Con gái thì tiêu xài, vỡ nợ. Nếu được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần hỗ trợ, bảo trợ thì làm gì có việc đó. Mình phải tự phản tỉnh xem công hạnh tu hành của bản thân có đúng pháp không. Họ cứ cho rằng họ niệm Phật tốt, họ bị nghiệp chướng, bị yêu ma quỷ quái đến phá. Đúng là oan gia trái chủ đến để đòi nợ. Đòi nợ, trả nợ, báo oán, trả oán, đúng là phải như vậy. Nhưng chúng ta nên nhớ, công đức niệm Phật có thể hóa giải, tiêu trừ nghiệp chướng, phải có sự hóa giải, nặng phải thành nhẹ. Nếu chúng ta thật sự toàn tâm toàn lực vì chúng sanh thì oan

gia trái chủ không đến đòi mạng chúng ta, không dồn chúng ta đến tận cùng. Chúng ta tận tâm tận lực vì chúng sanh thì oan gia họ nê đến 10 phần. Người xưa nói: “**Hành hữu bất đắc, phản cầu chu kỳ**”. Chúng ta làm việc mà gặp chướng ngại, việc không thông thì chúng ta phải xem lại chính bản thân mình. “**Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác**”. Phật Bồ Tát chỉ thành toàn, gia trì cho việc thiện việc tốt chứ không thành tựu cho việc xấu. Nếu chúng ta chưa chân thật làm vì chúng sanh mà Phật Bồ Tát gia trì cho chúng ta thì chẳng phải các Ngài hại chết chúng ta sao! Nếu không có sự gia trì của Tam Bảo, không có sự gia hộ của Long Thiên Thiện Thần thì chắc chắn chúng ta có chướng ngại.

Sáng nay đọc bài này, tự nhiên tôi khởi ý niệm, sau giờ giảng này tôi sẽ chia sẻ với mọi người. Bất cứ ngôi trường văn hóa truyền thống nào muốn mở ra thì phải đáp ứng đủ 3 điều kiện cần và đủ thì mới được mở. Chúng ta làm để làm ra biểu pháp cho chúng sanh chứ không làm trò hề cho chúng sanh. Chúng ta phải toàn tâm toàn lực vì chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Bạn làm bất cứ việc gì cũng đều phải toàn tâm toàn lực quán chiếu, quán thông, làm đến tốt đẹp viên mãn chính là niệm Phật**”. Việc làm đó chắc chắn được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần gia hộ. Nếu không toàn tâm toàn lực mà làm, chỉ làm cho dễ coi, làm vì danh vọng lợi dưỡng thì đây là ma sự. Thầy Thái nói: “**Giữa thiện và ác chỉ ở khoảng một niệm. Giữa tốt và xấu chỉ ở khoảng một niệm. Một niệm đó vô cùng ngắn. Hạnh phúc hay khổ đau cũng chỉ trong một niệm**”.

Trước đây, tôi nói sai về con số. Một triệu hai trăm ngàn tỉ ý niệm, đây là con số đáng giật mình. Một ý niệm của chúng ta chỉ là một phần của một triệu hai trăm ngàn tỉ ý niệm trong một giây. Cho nên chúng ta không nhận ra chúng ta đang vì danh vọng của mình. Chỉ cần một niệm đó khởi lên thì chúng ta có được Phật Bồ Tát gia trì nữa không? Có được Long Thiên Thiện Thần bảo trợ không? Làm thế nào để biết được? Rất đơn giản! Hòa Thượng đã chỉ ra cho chúng ta: “**Nếu bạn nói bạn làm việc vì chúng sanh mà tâm bạn vẫn phiền não thì biết là bạn không thật lòng vì chúng sanh, bạn đang làm vì chính bản thân mình**”.

Chúng ta toàn tâm toàn lực làm vì chúng sanh, việc tốt viên mãn vì chúng sanh có phước, việc chưa tốt chưa viên mãn vì chúng sanh chưa có phước. Nếu tâm chúng ta phiền não thì đó là do chúng ta vẫn vì “*ta*”, vì “*cái của ta*”. Chúng ta ngồi đó ưu tư, sợ mất mặt thì chúng ta đang vì chúng sanh hay vì sĩ diện của bản thân? Ý niệm xấu hổ đó là tự tư tự lợi nhưng chúng ta không thể nhận ra. Điều này rất vi tế. Nếu chúng ta không được phân tích, không được dạy bảo thì chúng ta không thể nhận ra. Thiện và ác, tốt và xấu chỉ ở trong một niệm. Hòa Thượng nói: “**Trong một giây, người khỏe khảy móng tay khảy được 4 lần**”.

Người toàn tâm toàn lực vì chúng sanh không bao giờ bị phiền não, khổ đau. Người học Pháp sẽ rất an vui, pháp hỉ sung mãn. Người ta ngồi học pháp nhưng đầu óc lơ mờ, gật gù. Người xưa nói: “**Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ**”. Học là sự trau dồi tánh đức của mình thì học không có gì vui bằng! Có một học trò đến hỏi Thầy giáo: “*Thưa Thầy, người xưa nói học tập chẳng phải là vui lắm sao! Nhưng sao con học mà thấy đau khổ*”. Thầy giáo nói: “*Thầy cũng khổ như vậy*”. Người làm Thầy giáo mà nói như vậy thì sẽ có học sinh đi nhảy

lâu tự tử. Người học trò không nhận được đáp án nên đi tìm một người cao hơn, giỏi hơn để hỏi. Người này trả lời: “*Nhân sanh vốn dĩ là khổ như vậy*”. Người học trò cảm thấy hoàn toàn bế tắc khi nhận được hai câu trả lời như vậy.

Nhà Phật có câu: “*Pháp hỷ sung mãn*”. Nghe được pháp cảm thấy niềm vui bất tận vì niềm vui từ trong tự tánh thanh tịnh lưu xuất ra thì có niềm vui nào bằng. Những thứ kích động bởi hi vọng ái ố có gì vui đâu, tận cùng của niềm vui là buồn khổ. Trong câu chuyện “*Thầy bói xem voi*”, người mù sờ vòi con voi thì nói con voi sun sun như con đĩa, người mù sờ chân voi thì nói con voi giống cột đình, người mù sờ tai voi thì nói con voi giống cái quạt, người mù sờ đuôi voi thì nói con voi giống cái chổi xể.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta làm việc Phật sự, được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần bảo trợ thì làm gì mà không thành công, làm gì mà có phiền não! Làm mà có phiền não thì chúng ta sai rồi*”. Nếu chúng ta làm mà có phiền não thì nên dừng lại, không làm nữa, ngồi tư duy xem nguyên nhân phiền não đến từ đâu? Phiền não đến từ tự tư tự lợi, từ danh vọng lợi dưỡng, hay từ tham sân si mạn? “*Cao thủ tu hành*” thì không còn hưởng thụ năm dục sáu trần. Chúng ta ngồi đó quán chiếu thì sẽ nhận ra. Người xưa nói: “*Hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ*”.

Người thế gian học mà còn có niềm vui bất tận. Người học Phật thì pháp hỷ sung mãn. Vậy mà chúng ta học lại có chướng ngại, có khổ đau. Hạnh phúc trong một ý niệm. Một niệm là một phần của một ngàn hai trăm tỉ trong một giây. Một phút có 60 giây. Một tiếng có 60 phút.

Phật nói chúng ta đang ở trong thế gian này là “*đời ác năm trước*”. Nếu không có Tam Bảo gia trì thì chúng ta chân thật không thể làm được việc thiện. Hòa Thượng nói: “*Nếu muốn làm việc thiện thì trước tiên bạn phải phát tâm tu Bồ Tát Đạo*”.

Bồ Tát Đạo là 6 phép Ba La Mật: Bố Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định, Bát Nhã. Chúng ta định như thế nào? Định Ba La Mật, bền vững, kiên cố.

Hòa Thượng nói “Thập Ba La Mật”, ngoài 6 Ba La Mật còn có: Phương Tiện Ba La Mật, Nguyện Ba La Mật, Lực Ba La Mật, Trí Tuệ Ba La Mật.

Người phát tâm tu Bồ Tát Đạo thì làm gì mà không được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần gia hộ. Chúng ta phải phản tỉnh xem mình tắc ở chỗ nào. Hòa Thượng nói: “*Bạn không được Tam Bảo gia trì thì một việc thiện nhỏ bạn cũng không làm được vì ma đến chướng ngại*”. Ma chính là tập khí của chính mình. Tâm tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn là ma lớn. Mỗi con ma lớn có vô số con ma nhỏ. Hòa Thượng nói: “*Nếu bạn không phát tâm Tu Bồ Tát Đạo thì ma đến nhiều loạn bạn*”.

Chúng ta chưa làm được 100%. Tôi chỉ làm được 9%, 10% nhưng đang hướng tiến dần lên. Nếu chúng ta không làm được một chút nào thì không chỉ hại chúng sanh mà còn hại chính mình. Người ta ngồi đó oán trời trách người, trách Phật Bồ Tát không linh mà không xem lại mình xem mình có chân thật phát tâm không.

Người giảng Kinh nói pháp, nếu không thật sự phát tâm làm, chỉ làm cho dễ coi thì pháp nói ra chỉ là nói trên văn tự, chứ không nói được “*chân thật nghĩa*”. “*Chân thật nghĩa*” là ý tại ngôn ngoại, ý ở ngoài lời. Một học giả đến gặp Ngài Lý Bình Nam. Phật là bậc tôn quý nhất mà ông ấy dịch “*lưỡng túc tôn*” là “*hai chân cao quý*”, bởi vì “*lưỡng*” là hai, “*túc*” là chân, “*cao*” là cao quý. Ngài Lý Bình Nam nghe đến đó thì nói: “*Tôi biết trình độ Phật học của ông rồi!*”. Ngài không nói “*trình độ học Phật*”, mà nói “*trình độ Phật học*”.

Hòa Thượng nói: “*Ngày trước, tôi lên đài giảng pháp, tôi giảng 8 – 9 tiếng đồng hồ. Càng giảng thì tinh thần càng sung mãn. Nếu không giảng thì một chút tinh thần cũng không có. Đây đương nhiên là Tam Bảo gia trì. Tất cả những việc làm thiện cũng không ngoại lệ. Bạn muốn Tam Bảo gia trì, bạn nhất định phải phát tâm Bồ Đề thì mới cảm ứng được mười phương chư Phật Bồ Tát gia trì, Long Thiên Thiện Thần ủng hộ. Tâm Bồ Đề phải hoàn toàn vì chúng sanh phục vụ, không có một chút gì vì mình*”.

Nếu không lên pháp tòa giảng pháp thì sức khỏe, tinh thần của Ngài đều không có. Trong thời gian học tập, Hòa Thượng rất vui. Thời gian Ngài ở Đài Nam không có lúc nào rảnh, không niệm Phật thì ở trong thư viện. Đó là “*pháp hỷ sung mãn*”. Học pháp mà ngồi ngáp uể oải thì làm sao mà có “*pháp hỷ sung mãn*”.

Chúng ta mở trường, làm giáo dục, làm bất cứ việc gì phải được Tam Bảo gia trì thì mọi việc mới hanh thông. Hòa Thượng nói: “*Không có sự gia trì của Phật Bồ Tát thì bạn làm bất cứ việc gì cũng không thể hanh thông*”. Chúng ta cũng có kinh nghiệm trong việc này. Thầy giáo đứng lớp, hoàn toàn không ưu tư lo buồn thì làm việc không mệt mỏi. Nếu chúng ta lo buồn, chỉ chờ cho hết giờ để đi về làm việc khác thì ngày hôm đó làm việc như một cực hình. Không chỉ chúng ta mà học trò cũng tiếp nhận cực hình đó.

Một người có ảnh hưởng đến một người đã không đơn giản. Một người có ảnh hưởng đến một nhóm người, ảnh hưởng đến đoàn thể thì tâm lượng phải rộng lớn mới có thể gánh vác được những việc lớn lao. Nếu ta làm với tâm hoan hỷ thì mới gánh vác được việc Phật sự. Làm việc Phật sự mà khóc thì đó là ma sự, không phải Phật sự. Hòa Thượng cả đời làm không biết bao nhiêu việc Phật sự nhưng lúc nào Ngài cũng cười, đó là pháp hỷ sung mãn.

Người xưa nói: “*Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ*”. Không có gì vui bằng việc học cho nên học tập khiến tinh thần sung mãn, càng học càng cảm thấy có tinh thần, có sức sống. Các vị nhìn thấy tôi vừa học hơn một giờ đồng hồ, tôi có bị xuống tinh thần không? Nhiều người ngồi nghe nhưng gật gù, buồn ngủ. Ta chỉ gật được mình chứ không gật được người khác. Long Thiên Thiện Thần Hộ Pháp và chúng sinh ở các cõi linh giới họ nhìn thấy rõ tâm chúng ta như thế nào.

Cho nên muốn làm việc Phật sự, muốn làm việc thiện, làm việc tốt thì phải mở tâm, tâm không chướng ngại, tâm không sợ được sợ mất, cho đi càng nhiều tốt. Phật dạy nhưng chúng ta không tin nên chúng ta bị chướng ngại. Hòa Thượng nói: “*Cả đời tôi làm bất cứ việc gì đều là tâm tướng sự thành. Nếu mọi người hỏi tôi trong cuộc đời tôi có gì chướng ngại không thì tôi trả lời là không có chướng ngại*”. Chúng ta đã có một tấm gương

tốt như vậy để soi chiếu và học tập theo. Ngài hoàn toàn chí công vô tư, tất cả đều vì chúng sanh nên Ngài được Phật Bồ Tát gia trì, Long Thiên Thiện Thần gia hộ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chân thật phát tâm làm thì Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần sẽ cử những người có năng lực đến hỗ trợ. Chẳng nhẽ Phật không thể biến thành một người Giám đốc để đến làm hay sao! Chúng ta chỉ cần chân thật phát tâm, thật sự phát tâm**”. Thầy Thái Lễ Húc nói: “**Bạn có “thành ý chánh tâm” hay không?**”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!